

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 420/2025
03.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Аврамовића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Суботици Кв 793/24 од 24.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Аврамовића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Суботици Кв 793/24 од 24.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 275/19 од 07.07.2023.године, правноснажна дана 16.11.2023. године, према окривљеном АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ. Истом пресудом, на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 28.544,07 динара (трошкови вештачења и приступа вештака) падају на терет буџета ОЈТ Суботица и трошкови кривичног поступка у износу од 33.542,00 динара (трошкови допунског вештачења и приступа вештака) и трошкови паушала падају на терет суда.

Против пресуде К 275/19 од 07.07.2023.године, није изјавио жалбу бранилац окривљеног у делу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Аврамовић, поднео је дана 19.12.2023.године, Основном суду у Суботици захтев за накнаду трошкова у износу од 2.355.959,40 динара, уз који је доставио оверено специјално пуномоћје.

Решењем Основног суда у Суботици К 275/19 од 26.02.2024. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног, те је окривљеном досуђен износ од 864.193,00 динара, на име награде и нужних издатака за одбрану његовог

браниоца, а који износ је одређено да пада на терет буџетских средстава Основног суда у Суботици, док је за износ преко досуђеног одбијен као неоснован, те је обавезан Основни суд у Суботици да наведени износ исплати браниоцу окривљеног у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем већа Основног суда у Суботици Кв 205/24 од 25.07.2024. године, поводом жалбе браниоца окривљеног, а по службеној дужности, укинута је решење тог суда К 275/19 од 26.02.2024. године којим је одлучено о трошковима кривичног поступка, те је предмет враћен поступајућем судији на поновно одлучивање.

Решењем Основног суда у Суботици К 275/19 од 01.10.2024. године, одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног од 19.12.2023. године.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 793/24 од 24.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Суботици К 275/19 од 01.10.2024. године.

Против наведеног правноснажног решења Кв 793/24 од 24.12.2024. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Аврамовић, због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијано решење, тако што ће оставити на снази решење К 275/19 од 26.02.2024. године или да преиначи побијано решење тако што ће усвојити захтев за накнаду трошкова поступка у целости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног, иако не нумерише, подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да је доношењем побијаног решења суд повредио закон на тај начин што окривљеном према коме је оптужба одбијена није досудио трошкове кривичног поступка. По ставу одбране, у ситуацији у којој је суд својим решењем првобитно досудио захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног, на име награде и нужних издатака за одбрану, да би након тога наведено решење било укинута, те у поновном поступку суд донео ново решење којим је одбијен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, оваквим поступањем суда повређен је закон. На овај начин, браниоц окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, у односу на решење Кв 205/24 од 25.07.2024. године, које је претходило доношењу решења, која су предмет овог поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветник, падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљеног АА захтев за накнаду трошкова није истакао до закључења главног претреса, као и приликом давања завршних речи на главном претресу дана 07.07.2023. године, на коме су присуствовали бранилац и окривљени, којом приликом је предлагао доношење ослобађајуће пресуде, те по оцени овога суда, у конкретном случају, нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истим одлучи посебним решењем, а како је то бранилац окривљеног АА, тражио у захтеву за накнаду трошкова дана 19.12.2023. године.

Имајућу у виду наведено, правилно је правноснажним решењима К 275/19 од 01.10.2024. године и Кв 793/24 од 24.12.2024. године, захтев за накнаду трошкова које је окривљени имао у поступку пред Основним судом у Суботици у у предмету К 275/19 одбијен, као неоснован, као и жалба на наведено првостепено решење.

По налажењу Врховног суда, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка након окончања главног претреса може се односити само на висину трошкова, о којима је у смислу члана 262. став 1. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, већ одлучено пресудом, па су стога неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је доношењем побијаног правноснажног решења на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић